

วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะวิเคราะห์เนื้อหาบทความในวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ตั้งแต่ ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๗ ถึงฉบับที่ ๔ ปีที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๓ รวมทั้งสิ้น ๒๓๐ บทความ เพื่อให้ทราบว่าบทความในวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ในช่วงดังกล่าว มีเนื้อหาในด้านใดบ้าง และมีปริมาณมากน้อยเพียงใด

การศึกษาและเตรียมงาน

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องต่าง ๆ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. วิเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือบทความในวารสาร รายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ เพื่อทราบประวัติความเป็นมาของการวิเคราะห์เนื้อหาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๒. ศึกษาขอบเขตของคำว่าพัฒนบริหารศาสตร์ (Development Administration) เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณากำหนดหัวข้อเนื้อหาในตารางวิเคราะห์ โดยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ บทความในวารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ
๓. ศึกษาประวัติและพัฒนาการของวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ตั้งแต่เริ่มพิมพ์ออกเผยแพร่ครั้งแรก ในชื่อวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ จนถึงปีที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๒๓) เพื่อทราบพัฒนาการด้านต่าง ๆ ในการจัดทำวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ตลอดจนศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือรายงานกิจกรรมประจำปีต่าง ๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวารสารพัฒนบริหารศาสตร์

๔. ศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ (UNESCO) เพื่อนำมาพิจารณาสร้าง ตารางในการวิเคราะห์เนื้อหา

๕. สำนวญเนื้อหาบทความในวารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ ตั้งแต่ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๗ ถึงฉบับที่ ๔ ปีที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๓ รวมทั้งสิ้น ๒๓๐ บทความ

๖. สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา คำเินการวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปผลการ วิเคราะห์เนื้อหา

การสร้างเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์เนื้อหา ได้ดำเนินการ ๒ ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ ๑ ศึกษาแนวทางเพื่อสร้างตารางจากเอกสารต่อไปนี้

จุมพล สวัสดิ์ชากร. หลักและวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พระนคร: สภาวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๒๐.

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วิทยาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุรัสภา, ๒๕๑๗.

_____. สังคมศาสตร์: แนวการศึกษา สาขา . . . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุรัสภา, ๒๕๑๗.

_____. "หลักสูตรชั้นปริญญาโทสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๒๒." กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๒๒.

International Encyclopedia of the Social Sciences V.1-V.15.

New York: Macmillan, 1972.

Lee, Alfred McClung. Principles of Sociology. 3d ed. New York: Barnes & Noble Books, 1969.

Salvatore, Dominick, and Diulio, Eugene A. Schaum's Outline of Theory and Problems of Principles of Economics. New York: McGraw-Hill, c1980.

Seligman, Edwin R. A. "What are the Social Sciences?" in
Encyclopedia of the Social Science Edited by Edwin R. A.
 Seligman. New York: Macmillan, c1930.

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
Statistical Yearbook, 1973. Paris: UNESCO, 1974.

จากการศึกษาเอกสารข้างต้น นำมาพิจารณาสร้างตารางวิเคราะห์โดยพิจารณา
 ร่วมกับหลักการจำแนกสาขาวิชาในหมวดสังคมศาสตร์ ตามการจำแนกขององค์การศึกษา
 วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ (UNESCO)^๑ ซึ่งได้จำแนกสาขาวิชา
 ต่าง ๆ เป็น ๙ สาขาใหญ่ คือ

๑. มนุษยศาสตร์ (Humanities)
๒. ศึกษาศาสตร์ (Education)
๓. วิชาศิลป (Fine Arts)
๔. นิติศาสตร์ (Law)
๕. สังคมศาสตร์ (Social Sciences)
๖. วิทยาศาสตร์ (Natural Sciences)
๗. วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering)
๘. แพทยศาสตร์ (Medical Sciences)
๙. เกษตรศาสตร์ (Agriculture)

ในสาขาสังคมศาสตร์ องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งองค์การ
 สหประชาชาติ ได้จำแนกออกเป็นสาขาย่อย ๆ ๑๔ สาขา คือ

^๑United Nations Educational, Scientific and Cultural
 Organization, Statistical Yearbook, 1973 (Paris: UNESCO, 1974),
 pp. 301-302.

๑. การธนาคาร (Banking)
๒. การพาณิชย์ (Commerce)
๓. การทูต (Diplomacy)
๔. เศรษฐศาสตร์ (Economics)
๕. ชาติพันธุ์วิทยา (Ethnology)
๖. ภูมิศาสตร์ (Geography)
๗. กหกรรมศาสตร์ (Home-Economics)
๘. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International Relations)
๙. วารสารศาสตร์ (Journalism)
๑๐. รัฐศาสตร์ (Political Science)
๑๑. รัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration)
๑๒. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ (Social Welfare)
๑๓. สังคมวิทยา (Sociology)
๑๔. สถิติ (Statistics)
๑๕. วิชาอื่นที่คล้ายกัน (Similar Subjects)

ชั้นที่ ๒ อ่านบทความที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เพื่อสำรวจสาขาวิชาและหัวข้อ
เนื้อหาในแต่ละบทความ และนำมาประกอบการสร้างตารางวิเคราะห์

จากการอ่านบทความในชั้นที่ ๒ นี้ พบว่า เนื้อหาบทความในกลุ่มตัวอย่าง สามารถ
จำแนกตามสาขาวิชาได้ ๕ กลุ่ม คือ

๑. รัฐศาสตร์
๒. เศรษฐศาสตร์
๓. สังคมวิทยา
๔. รัฐประศาสนศาสตร์
๕. สถิติ

๖. บริหารธุรกิจ

๗. สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)

๘. อื่น ๆ (การศึกษา การวิจัยดำเนินงาน คอมพิวเตอร์)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้คัดเลือกบทความจากวารสารพัฒนาบริหาร-
ศาสตร์ ตั้งแต่ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๗ ถึงฉบับที่ ๔ ปีที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๓
รวมทั้งสิ้น ๒๓๐ บทความ เป็นบทความภาษาไทย ๑๘๗ บทความ และบทความภาษาอังกฤษ
๔๓ บทความ

บทความทั้ง ๒๓๐ บทความนี้ เลือกจากคอลัมน์ต่าง ๆ ๔ คอลัมน์ คือ

๑. บทความทางวิชาการ เป็นคอลัมน์แรกของแต่ละฉบับ ซึ่งเป็นบทความทาง
วิชาการ หรือผลงานวิจัย

๒. สาธารณกรณี ได้แก่ บทความที่เป็นข้อคิดเห็น ผลของการศึกษาและการ
วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓. สถานการณ์บ้านเมือง ได้แก่ บทความที่เกี่ยวกับสถานการณ์ทางด้าน
เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการบริหารของประเทศไทยในปัจจุบัน

๔. เข็มทิศทางวิชาการ ได้แก่ บทความที่แสดงสถานภาพของวิชาการ
แนวโน้ม และความก้าวหน้าของวิชาการในสาขาพัฒนาบริหารศาสตร์

๕. คอลัมน์บทบรรณาธิการ ได้แก่ บทความที่แสดงข้อคิดเห็นในสาขาพัฒนา-
บริหารศาสตร์ที่สำคัญ และเป็นปัญหาที่น่าสนใจในแง่วิชาการและในแง่ปฏิบัติ

ทั้งนี้ ไม่รวมบทความในวารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ฉบับพิเศษปีที่ ๑๗ พ.ศ. ๒๕๒๐

การรวบรวมข้อมูล

๑. อ่านบทความที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอย่างละเอียด แล้ววิเคราะห์ขอบเขตสาขาวิชาของเนื้อหาบทความนั้น บันทึกหัวข้อเรื่องที่ได้ และรายละเอียดต่าง ๆ ที่ต้องการ ลงในแบบฟอร์มที่สร้างขึ้นสำหรับเก็บข้อมูล

๒. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ ไปบันทึกรอยคะแนนลงในตารางวิเคราะห์ที่สร้างขึ้น

๓. รวมจำนวนข้อมูลในแต่ละตาราง

ในกรณีที่บทความบางบทความมีเนื้อหาครอบคลุมหลายสาขาวิชา จะพิจารณาให้อยู่ในสาขาวิชาที่สนใจมากที่สุดเพียงหนึ่งสาขาวิชา

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากบทความที่นำมาวิเคราะห์ทั้งสิ้น ๒๓๐ บทความ นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูล โดยใช้ตารางและแผนภูมิประกอบการพรรณนา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแยกเนื้อหาบทความในวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น ๒๓๐ บทความ ตามการแบ่งสาขาวิชาในหมวดสังคมศาสตร์ ได้ ๘ สาขาวิชา และนำเสนอเป็นตาราง กราฟ และแผนภูมิ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

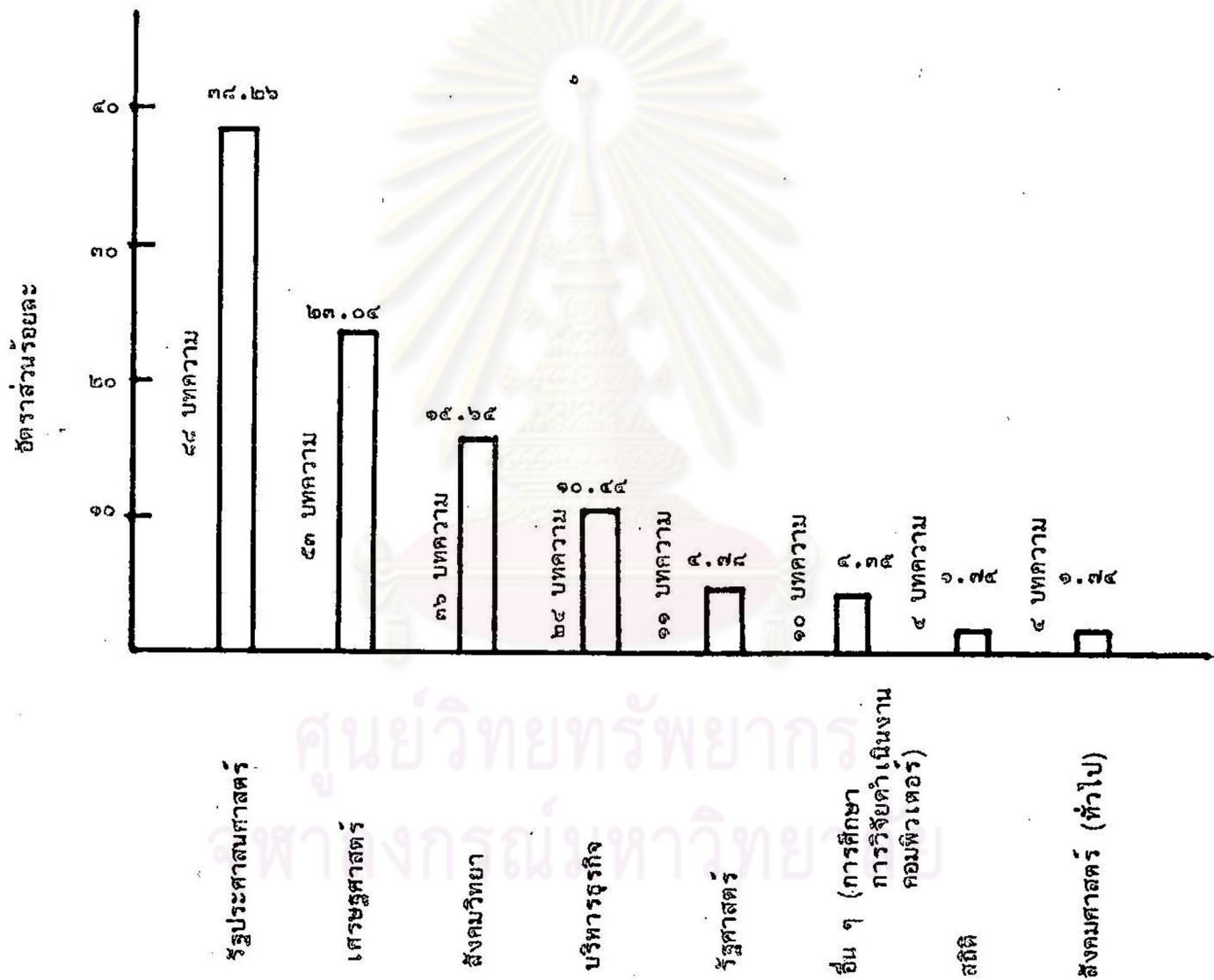
ตารางที่ ๑ การวิเคราะห์เนื้อหาจำแนกตามสาขาวิชาในหมวดสังคมศาสตร์

เนื้อหา	จำนวนบทความ	ร้อยละ
รัฐศาสตร์	๑๑	๔.๗๘
เศรษฐศาสตร์	๔๓	๒๓.๐๔
สังคมวิทยา	๓๖	๑๕.๖๕
รัฐประศาสนศาสตร์	๘๘	๓๘.๒๖
สถิติ	๔	๑.๗๔
บริหารธุรกิจ	๒๔	๑๐.๔๔
สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)	๔	๑.๗๔
อื่น ๆ (การศึกษา ๔ การวิจัยดำเนินงาน ๔ คอมพิวเตอร์ ๑)	๑๐	๔.๓๕
รวม	๒๓๐	๑๐๐

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ ๑ พบว่า บทความในวารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ มีเนื้อหาจำแนกตามสาขาวิชาในหมวดสังคมศาสตร์ของ UNESCO ได้ ๗ สาขาวิชา และสาขาอื่น ๆ ซึ่งมี การศึกษา การวิจัยดำเนินงาน และคอมพิวเตอร์อีก ๑ สาขาวิชา ในจำนวนเนื้อหา หมวดสังคมศาสตร์ทั้ง ๗ สาขาวิชานั้นพบว่า มีเนื้อหาในสาขารัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุด คือ ๘๘ บทความ จากบทความทั้งหมด ๒๓๐ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๖ รองลงมามากเป็นอันดับที่สอง ได้แก่ สาขาเศรษฐศาสตร์ มี ๔๓ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๔ และมากอันดับที่ ๓ ได้แก่ สาขาสังคมวิทยา มี ๓๖ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๕ ส่วนสาขาที่มีเนื้อหาน้อยที่สุดคือสาขาสถิติ และสังคมศาสตร์ (ทั่วไป) ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือสาขาละ ๔ บทความคิดเป็นร้อยละ ๑.๗๔

เพื่อให้เห็นอัตราส่วนของเนื้อหาบทความดังกล่าวชัดเจน ได้แสดงในรูปแผนภูมิ
ลำดับเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์ ในแผนภูมิที่ ๑

แผนภูมิที่ ๑ ลำดับเนื้อหาในหมวดสังคมศาสตร์

จากแผนภูมิที่ ๑ แสดงร้อยละและจำนวนของเนื้อหาบทความในสาขาต่าง ๆ ที่ปรากฏในวารสารตามลำดับมากขึ้น และเพื่อให้เห็นรายละเอียดหัวข้อเนื้อหาย่อย ๆ ในแต่ละสาขาวิชาที่มีจำนวนบทความมาก จะได้แยกวิเคราะห์ทั้งในตารางถัดไป

ตารางที่ ๒ การวิเคราะห์เนื้อหาจำแนกตามหัวข้อเนื้อหาในสาขารัฐประศาสนศาสตร์*

เนื้อหา	จำนวนบทความ	ร้อยละ
การบริหารราชการ	๒๖	๒๕.๕๔
การบริหารงานบุคคล	๒๐	๒๒.๗๓
การบริหารองค์การและปฏิบัติงาน	๑๑	๑๒.๕๐
นโยบายของรัฐ	๑๐	๑๑.๓๖
การบริหารงานพัฒนา	๔	๔.๑๐
ทฤษฎีและการเรียนการสอนทางรัฐประศาสนศาสตร์	๖	๖.๕๒
การบริหารชุมชน	๔	๔.๕๔
การบริหารงานคลัง	๓	๓.๔๑
รวม	๘๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งมีจำนวนเนื้อหา มากที่สุด คือ ร้อยละ ๓๕.๒๖ นั้น มีหัวข้อเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารราชการมากที่สุด คือ ๒๖ บทความ จาก ๘๘ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๔ รองลงมาอันดับที่สอง ได้แก่ การ บริหารงานบุคคล มี ๒๐ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๓ รองลงมาอันดับที่สาม และอันดับ ที่สี่ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ การบริหารองค์การ และปฏิบัติงาน มี ๑๑ บทความ คิดเป็น ร้อยละ ๑๒.๕๐ และนโยบายของรัฐมี ๑๐ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๖ ส่วนหัวข้อ เนื้อหาที่น้อยที่สุด คือ การบริหารงานคลัง มีเพียง ๓ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๑

* เกณฑ์ในการพิจารณาศึกษาจาก

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, รัฐศาสตรบัณฑิต (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาราชมนตรี,

๒๕๑๗)

_____, สังคมศาสตร์: แนวการศึกษาสาขา ... (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาราชมนตรี,

๒๕๑๗)

_____, "หลักสูตรชั้นปริญญาโทสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๒๖"

(กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๒๖)

ตารางที่ ๓ การวิเคราะห์เนื้อหาจำแนกตามหัวข้อเนื้อหาในสาขาเศรษฐศาสตร์*

เนื้อหา	จำนวนบทความ	ร้อยละ
เศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจ	๒๓	๔๓.๔๐
เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	๔	๑๖.๔๕
มหเศรษฐศาสตร์	๔	๑๕.๐๕
จุลเศรษฐศาสตร์	๖	๑๑.๓๖
เศรษฐศาสตร์การเกษตร	๓	๕.๖๖
เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม	๓	๕.๖๖
เศรษฐศาสตร์การเมือง	๑	๑.๕๕
รวม	๕๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่าหัวข้อเนื้อหาในสาขาเศรษฐศาสตร์ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ เศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจมีถึง ๒๓ บทความ จากบทความทั้งหมด ๕๓ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๐ รองลงมาอันดับที่สอง และอันดับที่สามมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง มี ๔ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๕ และ มหเศรษฐศาสตร์ มี ๔ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๕ ส่วนหัวข้อเนื้อหาที่มีน้อยที่สุดคือ เศรษฐศาสตร์การเมือง มีเพียง ๑ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๕

* เกณฑ์ในการพิจารณาศึกษาจาก

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, วิทยาสตรสังคม (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุรสภา, ๒๕๑๗)

_____, สังคมศาสตร์: แนวการศึกษาสาขา ... (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุรสภา, ๒๕๑๗)

_____, "หลักสูตรชั้นปริญญาโทสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๒๖"
(กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๒๖)

ตารางที่ ๔ การวิเคราะห์เนื้อหาจำแนกตามหัวข้อเนื้อหาในสาขาสังคมวิทยา*

เนื้อหา	จำนวนบทความ	ร้อยละ
พฤติกรรมมนุษย์	๑๔	๓๘.๘๘
สังคมและการพัฒนาสังคม	๑๐	๒๗.๗๘
ประชากรศาสตร์	๘	๒๒.๒๒
ชุมชน ที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อม	๓	๘.๓๓
ปัญหาสังคม	๑	๒.๗๘
รวม	๓๖	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าหัวข้อเนื้อหาในสาขาสังคมวิทยาที่มีจำนวนมากที่สุด คือ พฤติกรรมมนุษย์ มี ๑๔ บทความ จากบทความทั้งหมด ๓๖ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๘ รองลงมาอันดับที่สอง ได้แก่ สังคมและการพัฒนาสังคม มี ๑๐ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๘ และรองลงมาอันดับที่สาม ได้แก่ ประชากรศาสตร์ มี ๘ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ ส่วนหัวข้อเนื้อหาที่มีน้อยที่สุด คือ ปัญหาสังคม มีเพียง ๑ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๘

* เกณฑ์ในการพิจารณาศึกษาจาก

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, วิทยาศาสตร์สังคม (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๗)

_____, สังคมศาสตร์: แนวการศึกษาสาขา ... (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๗)

_____, "หลักสูตรชั้นปริญญาโทสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๒๒"
(กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๒๒)

ตารางที่ ๔ การวิเคราะห์เนื้อหา จำแนกตามคณะ

คณะ	๑		๒		๓		๔		๕		๖		๗		๘		รวม	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
บทความทางวิชาการ	๔๓	๓๗.๕๔	๒๘	๑๔.๘๖	๓๑	๒๑.๕๔	๑๓	๔.๒๒	๗	๔.๘๖	๓	๒.๑๓	๒	๑.๕๖	๔	๒.๘๔	๑๕๑	๑๐๐
สาธารณคดี	๑๔	๔๑.๖๗	๑๐	๒๗.๗๘	๒	๕.๕๕	๖	๑๖.๖๗	-	-	-	-	-	-	๓	๘.๓๓	๓๖	๑๐๐
สถานการณ์บ้านเมือง	๑	๗.๖๗	๔	๒๑.๕๔	-	-	-	-	๔	๓๐.๗๗	-	-	-	-	-	-	๑๓	๑๐๐
เขมิตทางวิชาการ	๑	๔.๓๓	๑	๔.๓๓	-	-	๔	๓๓.๓๔	-	-	๑	๔.๓๓	๒	๑๖.๖๗	๓	๒๕.๐๐	๑๒	๑๐๐
บทบรรณาธิการ	๑๘	๖๔.๖๔	๖	๒๑.๕๓	๓	๑๐.๗๑	๑	๓.๕๗	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๘	๑๐๐

- ๑ = รัฐประศาสนศาสตร์
- ๒ = เศรษฐศาสตร์
- ๓ = สังคมวิทยา
- ๔ = บริหารธุรกิจ
- ๕ = รัฐศาสตร์
- ๖ = สถิติ
- ๗ = สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)
- ๘ = อื่น ๆ

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นจำนวนเนื้อหาสาขาวิชาต่าง ๆ ในแต่ละคณะ ซึ่งพบว่า ในคณะบทความทางวิชาการซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๔๑ บทความ จะมีเนื้อหาสาขารัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุด คือ ร้อยละ ๓๗.๕๔ รองลงมา คือ สาขาสังคมวิทยา คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๔ และสาขาเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๖ ในคณะสาธารณคดีซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๓๖ บทความ จะมีเนื้อหาสาขารัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุด คือ ร้อยละ ๔๑.๖๗ รองลงมาคือ สาขาเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๘ และสาขาบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ในคณะสถานการณ์บ้านเมือง ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๓ บทความ จะมีเนื้อหาในสาขาเศรษฐศาสตร์มากที่สุด คือ ร้อยละ ๓๐.๗๗ รองลงมาคือ สาขารัฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๔ และสาขาสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๗ ในคณะเขมิตทางวิชาการ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ บทความ จะมีเนื้อหาในสาขาบริหารธุรกิจมากที่สุด คือร้อยละ ๒๕.๐๐ รองลงมาคือ สาขาอื่น ๆ นอกจากสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ และสาขาสังคมศาสตร์(ทั่วไป) คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ ในคณะบทบรรณาธิการซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๘ บทความจะมีเนื้อหาในสาขารัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุดคือ ร้อยละ ๖๔.๖๔ รองลงมาคือ สาขาเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๓ และสาขาสังคมวิทยา คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๑

ตารางที่ ๖ ลำดับที่ของจำนวนเนื้อหาในแต่ละคอลัมน์

คอลัมน์	๑/ ลำดับที่	๒/ ลำดับที่	๓/ ลำดับที่	๔/ ลำดับที่	๕/ ลำดับที่	๖/ ลำดับที่	๗/ ลำดับที่	๘/ ลำดับที่
บทความทางวิชาการ	๑	๓	๒	๔	๕	๗	๘	๖
สาธารณกรณีย์	๑	๒	๕	๓	-	-	-	๔
สถานการณ์บ้านเมือง	๓	๑	-	-	๒	-	-	-
เข็มทิศทางวิชาการ	๔	๔	-	๑	-	๔	๓	๒
บทบรรณาธิการ	๑	๒	๓	๔	-	-	-	-

๑ = รัฐประศาสนศาสตร์

๕ = รัฐศาสตร์

๒ = เศรษฐศาสตร์

๖ = สถิติ

๓ = สังคมวิทยา

๗ = สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)

๔ = บริหารธุรกิจ

๘ = อื่น ๆ

ตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่าจำนวนเนื้อหาในสาขาวิชาประศาสนศาสตร์จะมีจำนวนมากเป็นอันดับที่ ๑ ถึง ๓ คอลัมน์ คือ คอลัมน์บทความทางวิชาการ สาธารณกรณีย์ และบทบรรณาธิการ ส่วนสาขาเศรษฐศาสตร์ มีจำนวนเนื้อหามากเป็นอันดับที่ ๑ ในคอลัมน์สถานการณ์บ้านเมือง และสาขาบริหารธุรกิจ มีจำนวนเนื้อหามากเป็นอันดับที่ ๑ ในคอลัมน์เข็มทิศทางวิชาการ

หมายเหตุ บางสาขาวิชาในแต่ละคอลัมน์ มีจำนวนเนื้อหาแตกต่างกันน้อยมาก คือ เพียง ๑ บทความ เท่านั้น ดังนั้น ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีมากกว่านี้ ลำดับที่ของจำนวนเนื้อหาอาจเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้ามก็ได้

I16015687

ตารางที่ ๗ การวิเคราะห์เนื้อหาจำแนกตามจำนวนเนื้อหาในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๗-พ.ศ. ๒๕๒๓

เนื้อหา	๒๕๑๗		๒๕๑๘		๒๕๑๙		๒๕๒๐		๒๕๒๑		๒๕๒๒		๒๕๒๓	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รัฐประศาสนศาสตร์	๑๒	๕๔.๕๕	๑๒	๕๐.๐๐	๓	๑๓.๐๕	๑๔	๕๖.๒๕	๑๖	๓๗.๒๑	๑๖	๓๐.๐๐	๑๕	๓๖.๕๘
เศรษฐศาสตร์	๖	๒๖.๒๖	๖	๒๕.๐๐	๕	๒๑.๗๔	๑	๓.๖๖	๑๖	๓๗.๕๑	๔	๒๖.๕๐	๑๔	๓๕.๑๔
สังคมวิทยา	๓	๑๑.๑๑	๔	๑๖.๖๖	๔	๑๗.๓๘	๖	๒๒.๒๒	๖	๑๓.๕๕	๑๑	๒๗.๕๐	๖	๑๕.๓๘
บริหารธุรกิจ	๓	๑๑.๑๑	๑	๔.๑๗	๖	๒๖.๐๘	๔	๑๖.๕๑	๓	๖.๘๘	๓	๗.๕๐	๔	๑๐.๒๖
รัฐศาสตร์	๓	๑๑.๑๑	-	-	๑	๔.๓๕	๑	๓.๖๖	๖	๑๓.๕๕	๓	๗.๕๐	๑	๒.๕๕
สถิติ	-	-	-	-	๑	๔.๓๕	-	-	๖	๑๓.๕๕	๑	๒.๕๐	-	-
สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)	-	-	-	-	๑	๔.๓๕	๑	๓.๖๖	-	-	-	-	๖	๑๕.๓๘
อื่น ๆ	-	-	๑	๔.๑๗	๖	๒๖.๐๘	๑	๓.๖๖	๖	๑๓.๕๕	๑	๒.๕๐	๓	๗.๕๐
รวม	๒๗	๑๐๐	๒๔	๑๐๐	๒๓	๑๐๐	๓๖	๑๐๐	๕๓	๑๐๐	๕๐	๑๐๐	๕๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่า จำนวนเนื้อหาในสาขารัฐประศาสนศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด ยกเว้นปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และปีที่มีจำนวนเนื้อหามากที่สุดคือ ปีพ.ศ. ๒๕๒๐ มีถึง ๑๕ บทความ จากบทความทั้งสิ้น ๓๖ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๖

เพื่อให้เห็นลำดับของสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีจำนวนเนื้อหามากที่สุดและน้อยที่สุดในแต่ละปี โคนแสดงให้เห็นในตารางที่ ๘

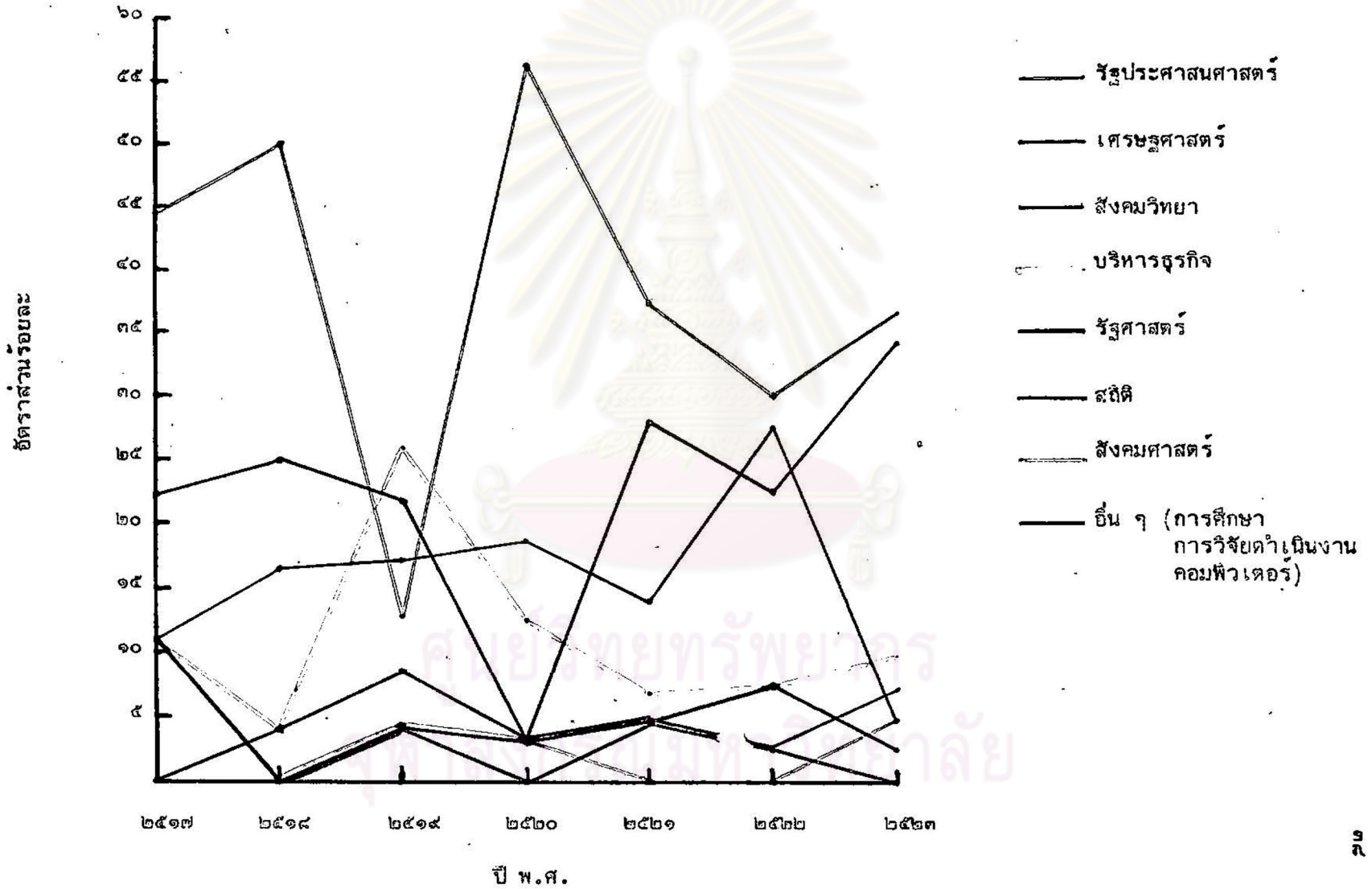
ตารางที่ ๘ ลำดับที่ของจำนวนเนื้อหาในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๗ - พ.ศ. ๒๕๒๓

เนื้อหา	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓
	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่
รัฐประศาสนศาสตร์	๑	๑	๔	๑	๑	๑	๑
เศรษฐศาสตร์	๒	๒	๒	๔	๒	๓	๒
สังคมวิทยา	๓	๓	๓	๒	๓	๒	๕
บริหารธุรกิจ	๓	๔	๑	๓	๔	๔	๓
รัฐศาสตร์	๓	-	๖	๔	๕	๔	๖
สถิติ	-	-	๖	-	๕	๕	-
สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)	-	-	๖	๔	-	-	๕
อื่น ๆ	-	๔	๕	๔	๕	๕	๕

จากตารางที่ ๘ แสดงให้เห็นว่า จำนวนเนื้อหาในสาขารัฐประศาสนศาสตร์ จะมีจำนวนมากที่สุดคือมากเป็นลำดับที่ ๑ เกือบทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเนื้อหา สาขาบริหารธุรกิจ จะมีมากเป็นลำดับที่ ๑

เพื่อให้เห็นปริมาณเนื้อหาของสาขาวิชาต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๗ - พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ชัดเจน ได้แสดงปริมาณเปรียบเทียบในกราฟที่ ๑

กราฟที่ ๑ ปริมาณเนื้อหาตามสาขาวิชาต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๗ - ๒๕๒๓

ตารางที่ ๔ การวิเคราะห์เนื้อหา จำนวนตามภาษาที่ใช้เขียนบทความในแต่ละสาขาวิชา

ภาษา	๑		๒		๓		๔		๕		๖		๗		๘	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาไทย	๗๔	๔๔.๐๔	๔๗	๔๘.๖๘	๒๖	๓๓.๒๒	๑๔	๔๔.๓๓	๔	๓๖.๓๓	๔	๑๐๐	๔	๑๐๐	๑๐	๑๐๐
ภาษาอังกฤษ	๑๔	๑๔.๔๑	๖	๑๑.๓๖	๑๐	๒๗.๓๘	๑๐	๔๑.๖๗	๓	๒๗.๒๗	-	-	-	-	-	-
รวม	๘๘	๑๐๐	๕๓	๑๐๐	๓๖	๑๐๐	๒๔	๑๐๐	๗	๑๐๐	๔	๑๐๐	๔	๑๐๐	๑๐	๑๐๐

๑ = รัฐประศาสนศาสตร์

๒ = เศรษฐศาสตร์

๓ = สังคมวิทยา

๔ = บริหารธุรกิจ

๕ = รัฐศาสตร์

๖ = สถิติ

๗ = สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)

๘ = อื่น ๆ

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ร้อยละของบทความในแต่ละสาขาวิชาแล้ว สาขาบริหารธุรกิจมีเนื้อหาบทความภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ๑๐ บทความ จากบทความทั้งหมด ๒๔ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๗ รองลงมา คือ สาขาสังคมวิทยา มี ๑๐ บทความ จากบทความทั้งหมด ๓๖ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓๘ ส่วนสาขาวิชาสถิติ สังคมศาสตร์ (ทั่วไป) และสาขาอื่น ๆ ไม่มีเนื้อหาบทความภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๐ ปริมาตรร้อยละของเนื้อหาบทความภาษาอังกฤษในแต่ละสาขาวิชา

เนื้อหา	จำนวนบทความภาษาอังกฤษ	ร้อยละ
รัฐประศาสนศาสตร์	๑๔	๓๒.๕๖
เศรษฐศาสตร์	๖	๑๓.๙๕
สังคมวิทยา	๑๐	๒๓.๒๕๕
บริหารธุรกิจ	๑๐	๒๓.๒๕๕
รัฐศาสตร์	๓	๖.๙๘
สถิติ	-	-
สังคมศาสตร์ (ทั่วไป)	-	-
อื่น ๆ (การศึกษา การวิจัยดำเนินงาน คอมพิวเตอร์)	-	-
รวม	๔๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่าในบรรดาบทความภาษาอังกฤษทั้ง ๔๓ บทความ นั้น จะมีเนื้อหาในสาขารัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุดอันดับที่ ๑ คือมี ๑๔ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๖ รองลงมาคือสาขาสังคมวิทยาและบริหารธุรกิจ มีจำนวนเท่ากันคือ ๑๐ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๕๕ ส่วนสาขาสถิติ และสังคมศาสตร์ (ทั่วไป) รวมทั้งสาขาอื่น ๆ ไม่มี บทความภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๑ ที่มาของบทความจำแนกตามสังกัดผู้เขียนบทความ

หน่วยสังกัด	จำนวนบทความ	ร้อยละ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	๑๗๔	๗๕.๖๕
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๒	๕.๒๒
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๒	๕.๒๒
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒	๐.๘๗
มหาวิทยาลัยมหิดล	๑	๐.๔๓
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑	๐.๔๓
มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ	๓	๑.๓๐
ส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัย	๑๐	๔.๓๖
ธนาคาร หน่วยงานธุรกิจ เอกชน และอื่น ๆ	๑๕	๖.๕๒
รวม	๒๓๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า จำนวนบทความที่เขียนโดยผู้เขียนที่สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จะมีมากที่สุด คือ มี ๑๗๔ บทความ จากบทความทั้งสิ้น ๒๓๐ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๖๕ รองลงมาคือผู้เขียนที่สังกัดธนาคาร หน่วยงานธุรกิจ เอกชน และอื่น ๆ มี ๑๕ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๒ และรองลงมาอันดับที่สามคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีจำนวนบทความแห่งละ ๑๒ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๒

หมายเหตุ กรณีที่ผู้เขียนสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เขียนร่วมกับผู้เขียนจากหน่วยงานอื่น จะถือว่าเขียนโดยผู้เขียนที่สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์เพียงแห่งเดียว

ตารางที่ ๑๒ ที่มาของบทความที่ผู้เขียนสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หน่วยสังกัด	จำนวนบทความ	ร้อยละ
คณะรัฐประศาสนศาสตร์	๕๒	๒๕.๘๕
คณะพัฒนาการ เศรษฐกิจ	๓๓	๑๘.๘๗
คณะบริหารธุรกิจ	๒๓	๑๓.๒๒
คณะสถิติประยุกต์	๑๖	๘.๑๕
สำนักวิจัย	๓๕	๒๐.๑๑
สำนักงานอธิการบดี	๖	๓.๕๕
สำนักฝึกอบรม	๓	๑.๖๖
นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์	๒	๑.๑๕
คณะ/สำนักต่าง ๆ เขียนร่วมกัน	๘	๒.๓๐
รวม	๑๗๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่าจำนวนเนื้อหาบทความที่เขียนโดยผู้เขียนที่สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จะมาจากคณะรัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุด คือ ๕๒ บทความ จากบทความทั้งสิ้น ๑๗๕ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘๕ รองลงมา คือ สำนักวิจัย มี ๓๕ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๑ และรองอันดับที่สาม คือ คณะพัฒนาการ เศรษฐกิจมี ๓๓ บทความ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๗

ตารางที่ ๑๓ จำนวนผู้เขียนบทความที่สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หน่วยสังกัด	จำนวนผู้เขียน	ร้อยละ
คณะรัฐประศาสนศาสตร์	๑๔*	๒๓.๑๗
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ	๑๐	๑๖.๖๖
คณะบริหารธุรกิจ	๙*	๑๔.๖๗
คณะสถิติประยุกต์	๑๐	๑๖.๖๖
สำนักวิจัย	๑๗*	๒๖.๖๗
สำนักงานอธิการบดี	๙*	๑๔.๖๗
สำนักฝึกอบรม	๔*	๖.๓๓
สำนักบรรณสารการพัฒนา	๒*	๓.๑๖
นักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์	๒	๓.๑๖
รวม	๘๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่ามีผู้เขียนบทความสังกัดคณะรัฐประศาสนศาสตร์มากที่สุด คือ ๑๔ ราย จากจำนวนทั้งสิ้น ๘๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๑๗ รองลงมาอันดับที่สองคือ สำนักวิจัย มี ๑๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ และรองอันดับที่สาม และสี่ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจและคณะสถิติประยุกต์ มีจำนวนเท่ากันคือ สังกัดละ ๑๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ คณะบริหารธุรกิจและสำนักงานอธิการบดี มีจำนวนเท่ากันคือ สังกัดละ ๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๗ ส่วนสำนักที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ สำนักบรรณสารการพัฒนา มี ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๔

*หมายถึง ในจำนวนนั้นมีผู้เขียนร่วมรวมอยู่ด้วย